

A tudatlanság nem mentesít a felelősség alól

Bajban a kutyák?

Akaratlanul is elgondolkozik az ember év végén, év elején: mi mindent adott 2010, és vajon jobb vagy rosszabb események várhatók a következő esztendőben. Ami az árván maradt állatokat illeti, egyáltalán nem látom derűsen a jövőjüket, hiszen a menhelyek zsúfolásig teltek, örökbefogadó egyre kevesebb akad, a gyepmesteri telepek pedig ország-szerte kötelező feladatukként ezrével irtják ki a gazdák által feleslegesnek ítélt állatokat.

A bevezetőben felsoroltak ismeretében is még mindig akadnak szép számmal olyan állatbarátok, akik tudomást sem véve a túlszaporodás miatti halálesetekről, természetesnek tartják a szuka kutyájuk évenként kétszeri ellését, ezzel 10-20 kölyök utcára vagy menhelyre kerülését, hiszen felelős gazdiknak találni nagyon nehéz.

Ha jól belegondolunk, gazdátlan kutyák tulajdonképpen nem is léteznek, hiszen egykor mindegyikük tartozott valahová, ahol azonban valami miatt nem maradhatott. Vagy épp elcsavargott és nem talált haza többé, szeretett gazdái pedig meg sem próbálták megtalálni őt.

Vajon tisztában vagyunk-e vele, mit érez egy kutya, amikor a megszokott családi környeze-

téből kiszakítva az utcán vagy egy menhely rácsei mögött találja magát? Gyanítom, hogy nem, azonban a tudatlanság nem mentesít senkit a felelősség alól, amit akkor vállaltak, mikor egy állatot magukhoz vettek. Az állat érző, szenvedni képes élőlény, ahogy azt az állatvédelmi törvényben is megfogalmazták – más kérdés, hogy ki veszi ezt komolyan. Vajon az az ember, aki idős kutyusát, aki egész életén át hűen szolgálta őt, éhező-fázó kóborlásra ítéli, vagy egy szűk kennelbe kényszeríti, ahol bizonyára értetlenül gubbasztva tölti majd utolsó éveit, ez az „ember” nem ugyanezt teszi-e szeretteivel? Aki nem emberséges állattársainkkal, képes egyáltalán a szeretetre?

Úgy vélem, igen ritkán létezhet a „sajnos nincs más megol-

dás”. Szinte mindig akad valamilyen lehetőség, ha az ember nem akarja a legegyszerűbb és legkényelmesebb módon elintézni kedvence további sorsát. Talán meglepő, de több ízben tapasztaltuk, hogy egy ragaszkodó állat az elhunyt gazdi halála után rövid időn belül minden előzmény vagy betegség nélkül elpusztul. Nyilvánvaló hát a lelki kötődés, még ha sokan ezt kétségbe is vonják az emberi faj felsőbbrendűségét hangoztatva.

Ha ellátogatunk egy menhelyre, megannyi szempár tekintetében fedezhetjük fel a szomorúságot, egy megtört életút állomásait. Ugyanakkor szinte sosem veszítik el a hitet, a reményt, hogy egyszer szeretetük viszonzásra találhat.

A Sirius Alapítvány által öt éve vezetett kutyamenhely eddig a szerencsések közé tartozott, hiszen a gyepmesteri telepről a veszélyes vagy súlyosan beteg kutyák kivételével az összesnek lehetőséget tudtunk biztosítani egy új életre, ezenkívül az Érdén és vonzáskörzetében bajba került ebeknek is helyet adtunk. Évente 450-nél is több állatot sikerült gazdához juttatnunk, ez mára majdnem a felére csökkent. Egyre kevesebben vállalnak kutyát, így a befogadás lehetősége is szűkös, hiszen a menhelyi létszám bizonyos szinten túl nem növelhető anélkül, hogy az állatok egymásra életveszélyt ne jelentsenek. Ugyanakkor a tiszteletreméltó adományozók száma nagyon kevés, az adó 1%-ából származó bevétel csupán, amelyből a drasztikusan emelkedő árak mellett védenceink ellátásáról épphogy gondoskodni tudunk.

Minden állatvédő álma, hogy ne legyen ránk szükség, de ez egyelőre utópisztikus gondolat. Amíg ilyen sok kutya kerül utcára, akár emberi hanyagság, akár

lelketlenség miatt, addig a gyepmester is kénytelen folyamatosan tevékenykedni. Az ő feladata, hogy a kódorgókat befogja és megfigyelésre (hiszen előéletük nem ismert) karantén kennelbe zárja. Aki elvesztette kedvencét, keresésében számíthat a segítségünkre, különösen így volt ez szilveszterkor. A hangos zajoktól pánikszzerűen menekülő, tűzijátékoktól megriadt és világá futott ebek esetében rendkívül fontos, hogy minél előbb hazakerüljenek, mert többnyire eltévednek, és sajnos gyakran megsérülnek. Alapítványunk a gazdájuk által nem keresett kutyákat a karanténidő lejártá után oltva átviszi a menhelyre, ahol nem várja őket halálos injekció, helyette jó szó és talán remény egy új életre. Éppen ezért folyamatos problémát jelent a helyhiány, amit sokan nem akarnak felfogni, mikor azzal fenyegetőznek, hogy ha

nem fogadjuk be az általuk hozott kutyát, ott, a menhely kapujában eresztik szélnek...

Nyilvánvalóan több kutya születik, mint ahányat képesek akár a gazdijelöltek, akár a menhelyek elhelyezni, mégis nagyon kevesen látják be a szaporulat megakadályozásának fontosságát, az egyetlen jó megoldást arra, hogy ne legyenek eleve szenvedésre ítélt, feleslegesen megszülető állatok. A Sirius Alapítvány a kifejezett szuka kutyákat kizárólag ivartalanítva, a kölyköket ivartalanítási kötelezettséggel adja

örökbe, ezenkívül három éve szervezünk és pályázati pénzből szponzorálunk ivartalanítási akciót a lakosság házikedvencei részére, hogy ezzel is elősegítsük a kulturált, felelős állattartás kialakulását – amitől azonban még nemzetünk háborzongatóan messze van.

Az érdi menhelyen élőknek is – bár minden erőnkkel azon dolgozunk, hogy ne szenvedjenek hiányt semmiben – legnagyobb boldogságuk, ha kikerülhetnek a rácsoi mögül, ha valaki felelősséget vállal értük...

Böjtös Andrea

Gazdit keresek...

Hai vagyok, kokorogtam, keztem a menhelyre, leszálltam már gazdára találtam. Közvetlen hívó. 5 hónap kint a kóborlás, vagyok. Oros, figyelmeztetésem miatt kiválasztottam a csodát, kedvem lenni. Megköszönöm a segítséget, ha tudok, ha tudok.

Rövid vagyok, 2,5 éves, ivartalanított, kis-köcsög, méretű, fekete természetű szuka. Gazdám költözés miatt adott a menhelyre, ahol azóta is várom új családomat. Más kutyákkal együtt, idegenekkel nem, békésen vagyok.

Száznál is több árva kutyus vár szerető gazdára az **érdi kutyamenhelyen!** Bármelyikük felelős örökbefogadásával **2 életet ment!** Ha elvesztette kedvencét vagy szeretne új társat, látogasson el hozzánk!

Adószám: 18707379-1-13
Bánézárszám: 10403136-49534949-49521015
E-mail: siriusalapitvany@gmail.com
Telefon: 06 30 276-6071, 06 30 910-6987

www.siriusalapitvany.hu

Ismét szemetet szedtek a Parkvárosban az érdi futók

A SESE Sportegyesület Érdi Hendikep Futókör tagjai újból összefogtak a természet megóvásáért. A szemétyűjtést a rendszeresen szervezett futásukkal kötötték össze. November 20-án reggel 9-kor rajtolt a csapat. A felnőttek és diákok 5 km-t, a gyerekek 1,8 km-es futókört tettek meg egy szalaggal kijelölt pályán, a levenduláson és fenyves erdőn keresztül. Hagyományainkhoz híven minden hónap 3. szom-

batján, így novemberben is rajthoz álltunk. A résztvevők pontokat gyűjtenek a honlapunkon (www.hendikepweb.hu) ismertetett szabály szerint. Az összegyűjtött pontok alapján az eredményeket egy év végi rendezvényen értékeljük. A rendszeresen kocogó regisztrált résztvevők jutalomban részesülnek. Az ez évi záróbuli 2011. január 14-én, pénteken lesz: 17 órától gyülekezünk a Teleki Sámuel Ált. Iskolában

(Törökbálinti út 1.), az I. emelet 12. számú termében.

A hulladékgyűjtést Sósút irányában, a levendulás és fenyves erdő területén, Érd határában végeztük. Az érdi önkormányzat támogatásával három konténert és egy rakodógépet tudtunk rendelni, így hatékonyan, gyorsan haladt a munka. A fenyves erdő melletti terület egy részét kitisztítottuk, de van még mit folytatni. A három konténer kevésnek bizonyult, a rakodógép segítségével két óra alatt megtelt. Jövőre is szeretnénk folytatni az akciót, mert sajnos folyamatos az illegális személerakás a területen. A hatékony munkavégzéshez a jövőben több konténerre és a rakodógép segítségére lenne szükségünk.

Ebben az évben a harmadik és egyben utolsó szemétszedési akciót bonyolítottuk le, melyen 14 köbméter hulladékot gyűjtöttünk össze. Ezzel együtt már összesen 139 köbméternyi takarítottunk el. Köszönjük mindazoknak a segítségét, akik részt vettek ebben az akcióban, Parkváros és környéke tisztításában.

Csukáné Tarnói Katalin

Olvastuk

Túléléstől a tálalásig

A betegségek legtöbbször valamilyen kényszerű lemondással járnak, ám attól még el lehet úgy készíteni az ételeket, hogy azok jóízűek és változatosak legyenek. A hogyan kérdésre ad tökéletes, megalapozott választ *Antalicz Miklós* és *Gieler György* kötete, amelyet a Minerva jelentet meg. A kiadó a Petőfi Irodalmi Múzeum Károlyi Éttermében mutatta be az érdeklődőknek a művet.

A Túléléstől a tálalásig című kötet diétás étrendje segít abban is, hogy a sütés-főzés ne jelentsen terhet a családnak. A szerzőpáros elméleti és gyakorlati tanácsokat ad az anyagszerevarban szenvedőknek és mindazoknak, akik gyakran kizsárgítottként kénytelenek az ágyat nyomni.

A mű megjelenésének előzménye, hogy a szerzők egyike, Gieler György több operáción túljutva és súlyos betegségeket megélve gyógyulása éveit alatti belülről élte át a klinikákon, kórházakban és a szanatóriumokban az orvosok, ápolók és a kiszolgáló személyzet mindenre odafigyelő munkáját, közben pedig megismerte a kórházi diéta lehetőségeit. Az orvosi terápia mellett alkalmazta a gyógynövényekre és szénhidrátban szegény élelmiszereket épülő természetes gyógymódot. A szerző gyógyulása során kezdetben a közhiedelmekre épülő, vagyis a cukor- és fűszermentes, ízvilágában önsanyargató, hagyományosnak mondott diétát alkalmazta, majd áttért az ízletesen fűszerezett, kényeztető ízvilágú ételek elkészítésére, amelyeket rajta kívül családtagjai és barátai is szívesen fogyasztottak. Gasztronómiai tanácsokkal látta el a gyomor-, keringési és vesebetegségben, magas vérnyomásban vagy anyagszerevarban szenvedő embertársait és az őket ápoló hozzátartozókat, valamint az egészségügyi intézmények ételmezési vezetőit. Majd nekiállt, hogy szerzőtársával, Antalicz Miklóssal közösen megírja a bemutatott könyvet.

Az Antalicz-Gieler szerzőpáros ötleteinek azok az egészséges emberek is hasznát veszik, akik korunk betegségét, az elhízással párosuló cukorbetegség kialakulásának a kockázatát étrendi megoldásokkal kívánják csökkenteni – no meg azok is, akik egyszerűen csak szeretik a finom „vegás” ennivalókat. Az ételleírások mellett tápanyagtáblázatok és mintaétrendek nyújtanak segítséget a betegek életminőségének jobbításához, a napi norma kiszámításához és a vegetáriánus ételek elkészítéséhez. (Antalicz Miklós-Gieler György: Túléléstől a tálalásig, Minerva Kiadó, 2010, Budapest)

MF